

A LEGOLCSÓBB MAGYAR ÉLCZLAP. — FELELŐS SZERKESZTŐJE: A ZÖLD ÖRDÖG.

Kiadó tulajdonos:
BARTALITS IMRE.

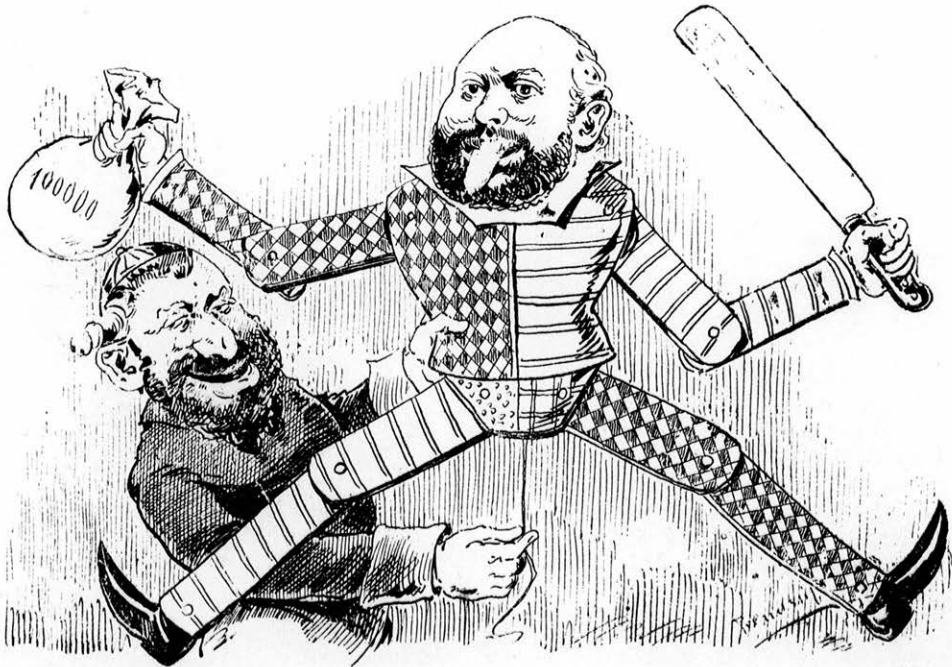
MEGJELENIK HAVONKÉNT KÉTSZER,
a hó 1-jén és 16-án.

ELŐFIZETÉS ÁR:
Egész évre ..... 2 frt.
Fél évre ..... 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
VIII. Eszterházy-utca 12. sz.

HIRHEDT SAKTEREK ARCZKÉPEI.

III.

EÖTVÖS KÁROLY.

(Képpel az első oldalon.)

A tiszta eszlári sakterek kintornája, melyel az igazságszolgáltatás agyon lett muzsikálva, és a zsidó központi iroda krampusza, a melyet az kedvére rángathat, ijesztgetésére az antiszemitáknak. No de azok meg is ijednek ő kegyelmétől, még pedig annyira, hogy ijedtökben nem fognak merni többé a jövő országgyűlési képviselő választások alkalmával rászavazni. Mult évben a saktervédelem után megrestelte magát, elannyira, hogy a hangját se lehetett hallani, s legfőlebb egy egy czikkecskét indított meg titokban a zsidó érdekek támogatására. A napokban azonban bezzeg újból neki rugaskodott az igazság lemarására. Tájétköz dühvel ment neki nemcsak az antiszemitáknak, hanem még a magyar főpapságnak is, mintha csak pályáznék valahol a rabínerségre, minden szava, minden érvelése rituális volt. Ha így halad, maholnap egészen bele éli magát a zsidók közé, bajos lesz tőlök megkülönböztetni, kinézésre nézve eddig is gyakran összetévesztették. A zsidókérdésben vele más nézeten levők ellen csak úgy fröcsögött szájából a czifrabbnál czifrabb argu-

mentum, és legbadarabb volt az, midőn egy tántoríthatlan elvű képviselőnek azt mondá, hogy nem ő lesz az a majom, ki a tűzből kikapart gesztenyét megeszi. No de nem ám! Hogy miként lehet az ilyesmihez hozzá jutni, azt legjobban tudhatja Eötvös Károly úr maga magáról, midőn tudniillik a nyiregyházi tárgyalás alkalmával a Scheuthauer úr körmei után volt szerencsés jóllakhatni gesztenyével. Arról az egyről azonban biztos lehet, hogy az antiszemita tűzben sült gesztenyéből, ő sem fog részesülni, bár mennyire fájjon is rá a foga. Azok a szakácsok a kik azt körül állják a körmére találnának koppantani. Főpappjainkra olyan hatással volt a beszéde, hogy azonnal misét szolgáltattak eszficzamodása feletti sajnálkozásukban. Az antiszemiták pedig kívánnak neki mégtöbb ügyességet arra, hogy a zsidókat holmi érdekekben elmondott beszédekért, melyek mindössze véve alig érnek egy fagarast, számtalanszor jól megfizettesse.

Cak folytassa tovább a rángatós baba ügyes szerepét, az épen neki való!

A függetlenségi képviselőkhöz.

*Mit akartok függetlenségiek?
Programtök se hideg, se meleg.
Miként a Mahomed koporsója,
Fent az ég és föld között lebeg.*

*Vagy szálljatok le hozzánk, a kik már
Részt veszünk a lét küzdelmében,
S harcoljatok velünk, vagy ha nem hát
Vesszetek el a semmiség kódében.*

*Nekünk nem kell holmi frázis többé,
Mézes, mázos szó s ígéretés,
Hogy ismét három teljes éven át
Járja a zsidó dédelgetés.*

*Előttünk eztán csakis tett beszél,
Mely fényesebb mindenféle szónál.
Ki nem akar tenni, csak bolondít,
Oly elvtárs rosszabb a zsidónál.*

*Minket ne adjon el többé senki,
Nem vagyunk mi kiskoruaik már.
Látjuk, hogy merről szakad ránk a baj,
És hogy merről fenyegét az ár.*

*Munkára föl! a ki munkaképes,
Vállvetve dolgozzunk a gáton.
Itt az idő! Most kell segíteni,
Ez elhagyott Magyarországon.*

*Álljon odébb, a ki nézni tud csak,
S ne kívánjon tőlünk munka bért.
Vagy ha fázik, menjen el zsidónak,
S keressen magának ott babért.*

*Nekünk nem kell tétovázó ember!
Üssön bátran oda, hova kell!
Nehogy mit ma szépen felépítünk,
Holnap rontsa ijedtében el.*

*Függetlenség elvein alapszik
Mind az, a mit követelünk;
Így hát szélsőbali képviselők!
Csapjatok fel, s tartsatok velünk.*

*Lám, mi nem csupán az alkotmányban
Ohajtjuk a függetlenséget,
De a zsidóktól is! Mert hazánkban
Ez az, a mi mindenkit éget!*

ORSZÁGGYULÉS.

(1881. Február 5. é. 6.)

Jókelesz: Miért bántják a szegény, ártatlan zsidókat? Mit akarnak velök? Hiszen valamenynien különbek a kereszténynél, mert hiven megtartják a tízparancsolatot, nem ugy mint mi, a kik sokan azt sem tudjuk, hogy voltaképen mi fán terem? Pedig hát ránk nézve is kötelező volna a tíz parancsolat. A mi a tíz parancsolatban nincs megírva, azt joggal nem is követelhetjük a zsidóktól, hogy megtartsák, mert hiszen az már nem vallásuk! Miért követeljük hát azt, hogy jó magyar hazafiak legyenek? Hogy igaz mértéket használjanak? Hogy ezres perczentet ne vegyenek? Hogy pálinkát ne mérjenek? Hogy a közjóra adakozzanak? Hogy ne vesztegessenek? Hogy az ország hitelét s jó hírnevét a külföld előtt minduntalan ne igekezzenek tönkre tenni? És több ilyesféle apróságok. A zsidóktól a magyaroknak nem szabad soha semmit se követelniök, már csak azért sem, mert követelésüknek nem volna történeti alapja. Valamennyi eddigi történet ugyanis azt igazolja, hogy mindig csak a zsidóknak volt a magyarokon követelésük és nem megfordítva. Már pedig a magyaroknak nem volna ildomos históriai multukat megtagadni. Maradjunk hát ezentul is csak a réginél. Hogy mily szeretetreméltó embertaj a zsidó, fényesen igazolja már maga a katékizmusok is. Mely nemcsak gyönyörű olvasmány, hanem az erkölcsitanításokban is különösen páratlan. A Schulhan Aruchot ajánlom leánytanódnak számára. Abból megtanulhatja minden magyar hölgy, mielőtt a világba kilép, hogy mikor kell neki a kerítésen keresztül máskálnia? A zsidó völegény mihelyt valamely lányos ház előtt kerítést lát, már tisztában lehet az igényeivel. Azért a zsidónők állapota a legszerencsésebb az egész világon. Egy-egy kerítés-mászással helyre hozhatja minden tévedését. Azonnal a legártatlanabb nővé válik. A Terézváros végén is e nemes czélből van annyi könnyen átugorható rácsoszattal bíró nyári lak, s ezért szeretik a zsidók annyira a zugligeti nyaralókat. Csupán azt hibázta el Schulhan Aruch, hogy a férfiak tisztázására is nem talált ki ilyes valamit könnyen megjegyezhető tisztító rosta gépet. Csálni a világot! Port a szemébe! Ez az igazi erkölcsstan alapelve. Mindezen előadott okoknál fogva, tekintettel hajlott koromra, pártolom azon zsidó hölgyeket, kik már a kerítést átugrották.

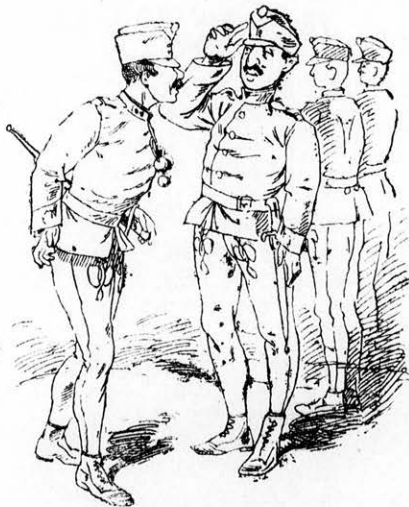
Györy Elek: Rendkívül csodálom, hogy az országgyűlési függetlenségi párt legutóbbi programja senkinek nem akar tetszeni, pedig ugy titokban őszintén megsűghatom, hogy az az én gyermekem. No de rá is ütött az apjára! A zsidóknak nem tetszik azért, mert azt hiszik, hogy abban antiszemizmus foglaltatik, a választó népek pedig nem tetszik azért, mert látják, hogy igazi antiszemizmus nincs benne, csak egy kis látszólagosság, a mitől a keeske is talán jóllakhatik, de a zsidó káposzta bizonyára érintetlenül megmarad. No de édes istenem, ha még ez a program sem tetszik egyiknek sem, akkor hát mit adjunk ki olyant, a mi mindkét felet teljesen ki engesztelje? Mert nekünk török, vagy szakad, de szükségünk van mind a kettőre, hogy a lábunkon megállhassunk. A választó nép ad mandátumot, tehát kedvezni kell neki, azért irtunk a programmba egy kis antisemita szakjénőcsőt; a zsidó meg pénzét lát el, tehát annak is csak kedvezni kell, azért verjük naponként az országgyűlésen a mellünket, hogy cseppet sem vagyunk antiszemiták, mi csak egy kissé komédiázunk, hiszen ugy is épen farsang van, miért ne lehetne egy egész pártnak rövid időre maszkba bujnia? Igaz, hogy ezt rólunk könnyen leránthatják a választások alatt. No de akkor nem lesz a párt együtt, s a saját szakállára mind együnk föl lesz jogosítva a program alapján antisemitáskodni annyit, a mennyi neki tetszik. A zsidónak pedig lesz esze, hogy nem fog nézni arra a kis kortesfogásra, sőt inkább elő fogja segíteni megválasztásunkat, tudja előre, s bizva azon szabátlanszor kijelentett szavunkban, hogy bár mit beszéljünk is a választások ideje alatt, de szívevel, lélekkel még sem vagyunk antiszemiták, s a zsidó érdekeket készek leszünk ismét hiven szolgálni. De hátha a választó közönségnek is lesz esze? És tulajár a mjénken? Arra az egyre nem számítottunk.

Ötvös Károly: Dinsztelt ház! Kutyaliter rám meletgették a választóim, a kik egytől-egyig antiszemiták, és ma-holnap talpam alá kötik az úti laput, úgy annyira hogy gondolkozóba estem, ha vajon nem jobb lesz-e Istóczy táborába át-pártolni, a mi ismét mandátumot sikerül hoznom? Hja, a cél szentesíti az eszközt! Lám, a leghibebb elvtársaim is kezdenek mozogni, a kik még a tavasszal kilöttek maguk közül mind

antiszemiták, és anathémával sulytották azon választókat, kik antisemitára mernek szavazni. Most pedig már feltem a jámborokat. A választó közönség az anathémát visszatallálja a hátuk közepére sulytani, és akkor perdül országgyűlési képviselőség! Perdül zsidó barátság! Perdül az én pártvezérségem! És perdül a zsidó ezresek! Hej, édes hiveim, jól komédiázatok a jámbor nép előtt, hogy csak még egyszer visszajöhessenek. A zsidó penzen csinálunk majd magunknak egy kis eldorádót. Még ha egy kissé megtagadtok se bánom, mert hiszen nekem már úgy is diketsz! Nem lesz választó kerületem. De azért meg, lehetek győződve, hogy lesz kárpótlásom elég. Most is csupán azért szólok fel, mert föltalálták húzni a beszélő gépemet. Mozgásba hoztak jordanjaim mint egy hajdani faltörő kost, a mellyel bevetetlen várakon ütöttek rést. Beszedem és érveimen mindenki érezheti a kórserszagot. Meglátszik rajtam, hogy zsidók rafinóroznak, és hogy annál hatásosabb legyek Buxbaum sakter kollégámtól eltanultam a köpködést, mely a leghathatósabb argumentálás. Ime lesz alkalmam magamat azonnal produkálni, még pedig nem az ártatlan Sarf Moriczán, hanem az összes magyarországi kléruson, bele érve mindenféle keresztény hitfelekezetet, azután az antiszemitákon, a kormányon, a saját pártomon, végre önnön magamon. És ez a legutóbbi törölhetlenül fog ott ragyogni mellemem, mint egy tizenkét próbás zsidó érdemrend. Ugy sincs egyébb érdemem méltólag megjutalmazva! Ez egyetlen egyre mindenkor büszke leszek.

Száz csodarabbi áldása a tisztelt házon! Az egyes antisemitáskodó tagokra ijesszen rá a sakterkés!

Az állam érdekében.

Fírer: Azt a lúdzsiron hizott rézangyalát magának, melyik zsbívásaron vette a ballabát, hogy nem bir rajta egyenesen állni?

Kóbi: Örökhöltem az apámtul.

Fírer: No azt az örökséget ugyan kár volt elfogadni.

Kóbi: Hiszen nem tehetek én arról.

Fírer: Igaz, hogy nem, de legalább azon igyekezzezz, hogy a leendő fia számára jóraváló magyar bakáknál rendeljen lábakat.

Ments meg Isten barátainktól!

— Éneklé Eötvös Károly orasághoz egy elkésereedett szemita. —

Én nem thodok, ez a döhös
Ötvös Kharcsi mit akarja?
Hodj a maga osthobaság
Mindég jobban felthakarja.

Csak nem thodja eltitkholni,
Hodj mennyi phénz khapott tölünk;
Olykor-olykor kibökkhenti,
Hodj mennyire féltjük bőrünk?

Azt thodtam már, hodj az arany
Bekhüti az ember szemét,
De mostan már azt is láthok,
Hodj elveszi minden esztét.

Mert csak mostan nem régiben
Csináltha édj oly baklúvés,
Hodj azt khi nem khösörüli,
Thíz év alatt a sakterkhés.

Nekhi ment a fűlsü háznak:
Száz rabbinert khivánt bele.
Nyakunkra antiszemithot
Százezeret csinált vele.

Zsidó marasztalás.

A kissé hirtelen természetű korcsmáros egy ingerült percében a nála alkalmatlanokdó zsidó akczt-bérlőt kitalálta lódítani. Észrevette azonban, hogy sokan járnak kelnek az utcán és könnyen tanúkat szedhet majd össze ellene a sérelmezett. Hirtelen ki hajlik az ajtón és mindkét kezével marasztalólag nyúl a zsidó után, hangosan kiáltva: „Az istenért Mózsés gazda, ne siessen olyan nagyon! Álljon meg egy szóra!”

Brézele gróf.

— Főrendi házunk tagja a jövő században.

MAKKABEUS.

— Wie hájszt? Még engem ingyen akarja megnyerni thürvényjavaslat számára Tisza Pista miniszterelnök? Az az olcsó idő még az ú tháteleben idejében lejártamogát. A méltóságos Brézele gróf ingyen nem szokott szavazni semmire. Had vesszen el a thürvény, az igazság, az ország, a nép! Mit bánom én? Nekhem első dolgom a magam rebach után nézni. Mi-sada khünynyelmű emberek is voltak azok az elthür-lött mult századbéli gój fürendek?! Azok ingyen szolgálthak, ingyen thültötték a drága idejüket, ha áldozni khellett megadóztatták magukat a haza oltá-rára, ha fényesen kellett meg jelenni, mint bandé-rium, vagy mint khüldöttség a király előtt, felültöz-khödtek és elmentek a saját khültségökre, mikor in-ség volt, khértek, khünyörögtek soha sem a maguk, hanem mindég csak a pöbel: a nép számára, vagy ha kellett erélyesen emelték fel az ország érdekében a szavukat, koczkáztatva: állást, tekintélyt és sza-badságot, és végre mi volt mindezekért a hasznuk? Tán részcsültek egy kis halás elismerésben? Óh nem! Ellenkezőleg. Szidták, piszkolták őket. Akadtak fel-bérelt prókátorok, kik az akkor kissé ránczba sze-dett zsidó mahinációk nagymesterei érdekében a gonosztevők és ripókókkal egy kategóriába helyez-tek országgyűlési beszédekben őket, mások röpira-tokban gyalázkodtak ellenök, míg végre számosan akadtak olyanok, kik nem tartván őket életképe-seknek addig áskálódtak, a míg csak minkhet nem ülhettek a helyökbe. No hanem hiszen minkhet nem is egy khünynyen lehetne onnét thübbé khidobni. Mi ellenünk ugyan áskhálozhatnak Tisza Pista miniszter-

elnök az összes pártjával, együtt, khüpködhet ránk a híres tiszai-eszlári per védőjének az unokájára, öreg-apja módszere szerint, annyszor, a mennyiszor csak neki thetszik! Mi azért itt nem hagyjuk a méltóságos állást. Bolond gójok voltatok, hogy önként, a nélkül hogy khértük volna, khezünkbe adtatok ezt a nagy hatalmat! Örökös, elmozdíthatatlan thürvényhozói vagyunk ennek az urszágnak. Nélkülünk khezretül vinni semmit nem lehet. Előbb minket mindig meg khell nyerni. Már pedig minket csak pénzel lehet kiengesztelni. Khülönben megakadályozzuk az ország fejlődését, a nép boldogulhatását. Úgysem a miénk! Csopán addig az, a míg egy kissé a magunk hasznára khinem szivattyóztok. Azután elmegyünk mi szivesen Amerikába. Ha a mult században Tisza Pista apja mindezeket előre sejtette volna, azt hiszem, hogy mégis tán más szemmel nézett volna arra a leszólt és tehetetlennek nevezett, de becsületes régi felsőházra! Most azonban már khéső, két-száz zsidó gróf és ötven rabbiner ül a felsőházban, ezek a gójok ellen, kik mindössze alig vannak száz húszan, összetartanak, és leszavaznak mindent, a mi csak nincsen inyökre. De úgy kell valamennyi gójnak! Miért vágatták el Tisza Kálmánnal maguk alatt a fát!?

FOHÁSZ.

Óh küldj uram egy Mózes ismét!
Hitefeleit hadd vigye innét
Az ígért boldog földre!
Válaszd a tengert ketté újra,
Parancsolj a víz oszlopokra
Úgy álljanak mint sziklahérce.
S ha az így támadt száraz térre
Az a sok zsidó mind belépe:
Csapjanak fölójok a habok
Hadd legyünk végre szabadok!

Keresztes vitéz.

Jajtelesz és Pinkelesz.

Jajtelesz: Mért irattad a birtokodat a thelekkönyvben a feleségedre?

Pinkelesz: Azért, nehogy a hitelezőim berthesítsék.

Jajtelesz: Kijátszod a hitelezőidet? Lásd ezáltal nagy bűn fogja terhelni a thelekkönyvedet.

Pinkelesz: Borátom! A lelkismeret mindig thűb terhet elbir, mint akármely thelekkönyv.

Mióta miniszteraink oly gyakran ellátogatnak a zsidó esküvőkre.

Wanzenblü: (A házassági ünnepélyek rendezésére alakult részvénytársaság irodájában.) A Rükke leányomat elveszi Stinkelesz Kóbi, a leendő zsornalízt. Egy hét mulván lesz az esküvőjük. Rendezzék úgy az egybekelési ünnepélyt, hogy az valami feltűnően díszes legyen. Jól megfizetek érte.

Tintenleck Mojsl: Phoronsolja tholán, hogy a jelen levő khözönség khözt legyen egypár miniszter is?

KÓSER-LANT.

HANDLÉ VÁGY.

„Otezhárol, othczhára ödjelegni thétlen,
Éz az én legkhedvesb, legszebb khedvtelésem.“
Hajtű, czérna, szappan khibálás árja
Elmerit, elringat édes andalgásba.

Mikhént, ha tharkhalló rongy halmokon járva,
Khéjjel hallgathozok mások ajtajába,
Hallgathódom shorba, míg nem khapnak rajta,
S bele nem markhulnak csephű borzas hajba.

A hajamba thiktoll, a háthamon phihe,
Nálam a bűcshölet nem kheröl semmibe,
„A thümeg khüzepeti“ szemthül-szembe csalok,
Ha szorul a khapcza, csak olebrudalok.

„S a lelkem oly nyugodt, mint a szellő nyárba,“
Mint ha csak a szalmám legjobb rendben állna,
Csak ha zsanlárt láthuk „khezdek el remegni,“
Mert ez, ha elcsiphet, khóterba szok thenni.

Alacsz.

Kell-e programm?

Kormány párt, mérsékelt ellenzék, és zsidó dédelgető függetlenségiék: Mire akartok ti menni antiszemiták, mikor nektek még csak egy szépen kidolgozott programmtok sincs?

Antiszemiták: Ugyan mondjátok hát, m're mentek ti tizenhét év alatt azokkal a százszor szépitgetett programmjaitokkal? Mi majd tenni fogunk és nem programmozni!

A tétovázó függetlenségiek sorsa.

— Ugyan mond meg édes bátyám, — kérde egy a legutóbbi függetlenségi párt program alapján álló fiatal képviselő vidéki nagybátyjától, kivel éppen az országház folyosóján találkozott, — miféle pártalakulások lesznek a jövő országgyűlésen?

— Kedves öcsém! Akkor, midőn az országgyűlés együtt lesz, már nem fog többé semmiféle pártalakulás történni. Még meg sem kezdtük a választásokat és a pártalakulások már megtörténtek, nem ugyan az országházban, de kívül a nép közt, mely választ.

— Hogyan, hát nem mi képviselők csinálunk pártokat? Nem mi adunk irányt a népek?

— De nem ám! Hiszen ti csak egyszerű megbizottjai vagytok a népek, s tartoztok oda állni, a hová ez bevászl.

— Remélhető-e, hogy mi többségre jutunk?

— Pártod legujabb programja alapján?

— Igen.

— No, azon az alapon ugyan, mint komoly országgyűlési párt, még csak számítani se fogtok. Azt a két pártot, mely sikra fog szállni egymással és képes lesz a hatalomért versengeni, nevezhetjük előre is zsidódéljelgést maradi kormánypártnak és zsidó érdekelles haladni vágyó valódi független antiszemita pártnak.

— És hiszed, hogy van jövője az antiszemita pártnak?

— Van e? De van ám! Az az egyetlen párt eddigéle az országban mely nem szép szavakban, nem jövődöbeli álmokban keresi a nép és ország boldogságát, hanem kilépve azonnal a tettek mezejére, anyagilag igyekszik sanyargatott népünkön mielőbb segíteni.

— Így hát mi sors vár mireánk, kik függetlenségiek volnánk ugyan, de mégis szeretjük a zsidóerdekeket is szolgálni, s inkább csak bekítő szerepet óhajunk betölteni?

— Mi? No hát megmondom azt is! Mikor honvéd voltam 1848 ban, furcsa esetnek voltam szemtanuja. Egy csata alkalmával a magyar és német hadsereg közé oda szorultak a Jelasics huszárok. Ezek először is neki rohantak a magyaroknak, azonban midőn rájuk lövöldöztek, megfordultak és a német seregnek rohantak, de a németek, nehogy a sorikat megbontsák, szintén erős puskatűzzel fogadták őket; az ijedt Jelasicsok erre megint a magyar seregnek rohantak, de a kartácsolásra csakhamar megfordulva, újból a németek felé vágattak, kik ismételték a lövésekkeli vendéglátást, úgy hogy a Jelasics huszárok ide oda nyargalása mindaddig ismétlődött a míg csak a két harczoló tábor frontja elől el nem tisztultak. Határozatlanságtok és bátortalanságtok miatt reátok is ez a sors várakozik, a két ellenséges tábor közt lassacskán elfogytok és addig is csak akadályozni fogjátok a harcz megkezdhetését.

Honjodi Ábrohám dololja mogánokh.

Thizenedj valt deczemberbe,
Thizenkhetü jonoárba,
Amikhara zsidó nymbosz
Bele thiporthak a sárba.

Madjarhontul juda sarja,
Ilyen phafan még nem
khapott,
Sahase nem felejtkek el
Ezthet a khét jászos
naphot.

Nem cshak Zálím vesz-
thett vele,
Khi edj báróthul valt
jedjes.
De magam is holtbig
bánok,
Hodj mért valtham olyan
khegyes:

Thiz válthókat thépthem
össze
Tiz szovozath reménjé-
ben,
És mast vége!... és
most vége!
Mindenkhinyert, csak én,
én nem!

Ez lett volna „Jakhup-létra“
Gróffá, vadj báróvá lenni!
Vajgesrien, most mehetek
Thuvább is a rondjat szenni.

Macsész.

A zsidóiskolából.

Tanító: Mond meg the Sámi jerek, hogy ha nekhek sok phénz jünne a khezedhez micso-da meglephetésben részesithenéd a the jó tháteleben és mámeleben?

Tanítvány: Abban, hogy megszükném a pénzel magamat.

Ötvös oraság thönödése.

Mit akarhat én velem az a Vadnai Andor? Hiszen úgy sem sokat számítok én már! Akár mentem magamat, akár nem, az én szavam olyan már mint a régi kétgarasos, nem adnak rá semmit. Tudom én azt nagyon jól, s nem is azért beszélek, hogy valami nagyon higgyék, hanem mert megfizetnek érte a szemtáim és az engem jobban kárpótol bármely képviselői állásnál, pártvezérségnél, sőt még az élvelek alatti politikai röpiratok írásánál is. No de azért mégis megkísértem magamat némileg tisztára mosni, azon reményben, hogy akad tán valahol az országban egy értelmetlen kerület, mely legalább képviselői jelöltül nem áll elfogadni. A többi aztán úgy is a zsidók dolga lesz! Ezért s ez okból feleltem Vadnay Andornak. No de meg is mondogattam neki! Nem tudott rá többé mit válaszolni. Mert hogy a zsidók védelmezésére korántsem pénzért vállalkoztam, azt napnál fényesebben igazolja azon körülmény, hogy Horánszky képviselő társam már a felszólításunk alkalmával is kijelenté, hogy pénz nem fogadunk el. Nem, nem és százsor is nem! Még ha utánunk dobálnák is! (Szerencse ugyan, hogy ezt nem én mondtam, és Horánszky úrnak épen e makacsságáért kellett később a védők közül kilépnie; hogyan is mérészelhet a többiek nevében is ilyesmit kijelenteni?) Am tudja meg az egész világ, hogy a pénz nálam logkevesebb! Ritkán tekintek rá. Nem vagyok az érdek embere. Mindent csak elvből cselekszem. A zsidókat pláne a személyök iránti ellenállhatlan vonzalmam miatt védelmeztem, Puzsi pajtásom valamennyi. Már gyermekkoromban szerettem a lehelletüket. Hát még mióta az eszlári sakterektől hozatom azt a finom parfümöt, a mellyel a nyiregyházi börtönben a testöket kenték, és a mely meghiusította a vizsgálóbíró minden kémrendszerét, mert nem volt kedve senkinek többé velök egy börtönbe kerülni? E parfüm még a politikai elveimen is annyira átészírdök, hogy maholnap minden párt nélkül egyes egyedül maradok. Irtozat nélkül nem fogja senki többé közellétemet kiállhatni, csupán a tizenkét próbás sakter, a mely társaság épen hozzám való. No de térjünk át a védelmükre! Miért is fogadtam el a megfizetelő védői állást? Úgy igaz! Csupa szeretetből. A mire ugyan sem a képviselőnek, sem a prókátornak tekintenie nem volna szabad. De hiszen sokáig küzdöttem is éneben a védelem olválalása előtt a képviselő és a prókátor. Cibálták egymást. Egyik sem akart a másiknak engedni. Az egyik jobbra, a másik balra húzott. A míg végre mégis csak felül kerekedett a prókátor, lévén a képviselőnél jóval ravaszabb. Ime, láthatja és meggyőződhetik ebből mindenki, hogy én mint képviselő az egész saktervédelemben ártatlan vagyok. Ne tessék bennem azért a képviselőt útai, hanem csupán a prókátort. Az oka mindennek. Miért vitt bele? De még a prókátor se valami nagy bídnós, mert hiszen nem ő csalta meg a zsidókat, hanem azok őt, kapván utólagosan a zsidó központi irodától jutalom fejében jóval kevesebbet, mint a mire előre számítottam. Ime tehát tisztelt ország és választó közönség! Én is a zsidók mártírya vagyok. Tessék engem antiszemita alapon újra beválasztani az országgyűlési képviselők

közé. Had élvezzem újra három évig a fizetést. Legalább ez által kárpótolva leszek a védői diurnum csekélyisége miatt. Mert hiszen úgy is az országnak kell azt részemre előbb utóbb megfizetni. Mindezekből láthatják végtelen önzetlenségemet, határtalan szerénységemet és mindenképpen felett álló pártatlanságomat, mely utóbbi egyáltalában nem engedheti meg, hogy bárkinek, legyen bár csöppentett zsidó, néhány hitvány ezres nélkül, lelkemből pártját fogjam.

PHOLITHIK.

Sak az nem medj a fhejembe,
Hodj a Thiszát le-szavazták
Hodj pressió, vesz-tegethés,
Igergetés mit se használ.

Phedig hodj ez czél-hoz vezet,
Sokszor thapaszt-halok azthat, ..

— A thürvényen velem szemben
Soh sincs jussa a pharasztnak.

Azt meg az én jó Thiszámról
Fhel sem theszek, hódj nem érthi
Hogyan lehet veszthegetni,
Pressiozni, vadj igérni

Sokkhal vénebb rókha, sem hodj
Ezt khi ne thanultha volna...
Hisz magán is meg thürthente
Ez a dolog hébe-khorba.

A mi hires Rotschild aphának
Megmondhatná néha-néha,
De hadjuk ezt! mert valakhi
Még azt hiszi, hogy cshak thréfa.

Maczosz.

NÉPBOLDOGÍTÓINKHOZ.

Boldogítani vágyván e szegény országot,
Kiffizték nekünk a zsidó-házasságot
Sok jó urnak kinek lapos az erszénye,
Ujra megtölthetni így van csak reménye.
Agitálnak tehát és üdvösnek mondják,
Ámde a józan nép nem járja bolondját.
A romlásnak indult ősi magyar vérenek
Boldogabb jövendőt ez által igérnek.
A magyar fajnak már satnya a gyümölese,
Hadd nemesitse meg a zsidók erkölce!
Jó éjszakát neked szerencsétlen ojtás!
— No de inatokba szaladt a a fojtás!
Nem volna-e dőre, esztelen, és kába,
Ki ananászt ojtja a vörös hagymába?
Ez utóbbi mi volt, mindig csak az marad,
Épügy, miként lóvá nem tehetzs szamarat!..
Okoskodásaid hát semmit sem érnek,
De ha lónál jobban örülsz az öszvérnek:
Ugy nincs hozzád szavam: nem érted a valót,
Látom, hogy elfogyott végkép sütni valód...
Antisakter.

A sakterlapok halálára.

Nemzeti ujság és Kitartás!
Nem volt bennetek semmi kitartás.
A zsidók a kik eddig kitartottak,
Mindannyian lassan elődalogtak,
Mert hiszen ott, a hol áldozni kell
Zsidót az ember soha egyet se lel!
Czinkefogó tökök voltakot mindketten,
De már czinke okos, s töletek elretten.

ÖTVÖS KIÁLLÍTÁS.

Jainkhef: Hallottad e Iczig, hogy a nemzeti múzeumban a jövő héten ötvös kiállítás lesz?

Iczig: Az igen szép! De reményelem, hogy mellé fogják állítani a Friedmant, meg a Szeiffertet is!

Jainkhef: Te baland, hiszen aranyakat állítanak ki!

Iczig: Hát még mind meg van neki?!

TALÁNY.

Hogy ezt a jámbor zsidót Áronnak hívják, azt bárki könnyen kitalálhatja, ámde találja ki azt, hogy micsoda Áron?

(Megfejtése a jövő számban.)

+++

A mult számunkban közölt „Antiszemita talány” megfejtése:

*Haragszik rád a zsidó —
Nem haragszom érte,
Hisz azt a kis pesténcziid
Ezerszer is kérte!...*

*Én meg csak úgy nevettem,
Mondva szegény héber!
Hogy a pénzed rajtam megvedd:
Nem lehetsz oly éber!*

Helyes megfejtését a következő t. előfizetőink küldték be: Mészáros Endre, Albert József, Erős Kálmán, Papp Emilián, Stephány I., Millián Antal, Szemányi János, Keszler Antal, Kristóf István, Oravszky János, Gaál József, Pribenszky F. Magdolna, Kalauz János, Szenker A., Bauer Károly, Fülöpp Teréz, Cserny Ernő, Fülöpp János, Nagy József, Katona József, Nagy Mátyás, Tejő József, Juhász Béla, Jekkel József, Ragányi István, Falussy István Kükorelly István, Mihályovits Endre, Urbán Juvenal, Szihágyi Lajos, Laczkovics Miklós, Stiglmaier Rezső, Trautenberger Károly, Ipartársulati Olvasókör Nemes-Vid, Kekát Ágoston, Vilim János, Borsitzky Imre, B. L., Maksay Lázár, Casino Egylet Ujbánya, Klemm Márton, Bencsik Ferencz, Trentényi Sándor, Turcsányi László, Pencz László.

A jutalmul kitűzött „Füstölő Naptár”-t Papp Emilián t. előfizetőnk nyerte.

Antisakter. Szívesen látjuk máskor is. — **Kortcs.** Az íránt, hogy kit léptessenek ott fel antiszemita képviselőjelöltül, sziveskedjék magához a budapesti országos antiszemita körhöz Budapest, szénatér fordulni, vagy kérdést intézni Istóczy Győző, Szalay Imre, Simonyi Iván, Széll György és Vadnay Andor országgyűlési képviselőkhöz, kik az országgy. képviselők közt leg-tisztábbán képviselik az antisemitizmus ügyét. Abban, hogy a tavasszal még szivvel lélekkel filozemita, most pedig úgy félig meddig az antisemitizmussal kokettirozó urak megbízhatlanok, ömel teljesen egyet értünk. — **Keresztes vitéz.** Igen jó, tetszik látni, hogy már fel használtak. — **Kalocsa.** Kisértse meg jövőre valamely ismertebb dalt, vagy költeményt parodizálni. Lapunk pártolásaért fogadja köszönetünket. — **Kalocsa.** Örvendünk, hogy önnek a vers végső szakasza annyira megtetszett, hogy talányt készített belőle, azonban mi a multkori talányt is csupán azért közöltük, mert kereszt alakja volt, és így már alakjánál fogva is beillett az antisemitizmus keretébe. — **Karozolatok és Talány:** Nem ütök meg egészen a mértéket. A zsidónő hátrára erősített napernyő rajza nem ros, de a hozzá írt szövegnek nincs elegendő éle. — **Igazi magyar keresztény jelszavak:** „Ne kiméld a zsidót, nem kiméld az téged!” Nagyon helyesen mondja. De az egyetlen soron kívül a többi, valamint a versekben írt zsidó tanácsadókat újra át kellene dolgozni, hogy használhatóvá váljék. — **Szalkámhoz.** Nem eléggé csipős, az alapeszme a végén hatás nélkül elmosódik, és a szerelmes zsidó mégis csak kárpótolva lesz, még pedig fiatalabb leánnyal. — **Fidibusz.** Versei a tiszta igazságot tartalmazzák, ütnek, szúrnak és vágnak, de mégsem elegendően arra, hogy közölhetnénk. Tán jövőre szerencsésőbb lesz, mert az írása nem ros, s így gyakorlat után némi jövőt ígér. — **Lóvakaró.** A versekét élvezettel olvastuk, mert minden sora az igaz meggyőződés hangján van írva; sajnos azonban, hogy nem közölhetjük, mert nincs időnk az át-dolgozásra. Néhol eléggé jó és folyékony, így:

Az uzsora, meg a bürze,
Rá lesz a hátadra sütve,
Békén feksznék, nyugton kelünk,
Tőled zsidó nem rettegünk.

Csutora. Kettőből igen jó apróságot lehetett csinálni. Csak bátran tovább ebben a modorban! Különösen arra vigyázzon, hogy az anekdota mindég a végén csattanjon, s ne legyen hosszadalmas. — **K. E.** Mindenkor szívesen látjuk, s dolgozataiból, a mi csak beválik, közöljük. A dialogokban igen helyesen említi fel, hogy az országgyűlési képviselő urak pártkülönbség nélkül a választások szezonja alatt affektálni fogják az antisemitizmust. De hiszen tudják azt már maguk a választók is. Bizonyára ovatosak lesznek! A politikál páedagógust arczkép nélkül csupán leírás után nem tudnánk úgy megrajzolni, hogy ráismerjenek. Ha azonban a népminták lapjában nem szűnik meg a zsidó érdekek mellett károskodni Gyertyánfy István ur, akkor majd lefogjuk arczkép nélkül is rántani. — **Megtörtént.** Az ugyan derek egy menyecske volt! Meggyőzését följegyeztük. — **Makka-beus.** Megrövidítettük biz azt, és adtunk neki azmet. Jövőre dolgozatait kérjük saját tetszése szerint megkeresztelni, mert mi a körülmetelésnél hibát ejthetünk benne. A Maczesz képein kívül ha bármelyikhez ír, szívesen látjuk. — *Több kéziratról és levélről jövő számunkban.*

Lapunk mai számához csatolva veszik olvasóink P. S. a-bó Endre urnak, a „Budapesti Néplap” szerkesztőjének előfizetési felhívását „A z e l e t k ö n y v é b ő l” czim alatt megjelenő elbeszéléseire. Szabó Endre úr, köztetszést aratott elbeszélései kétségkívül értékes termékei lesznek az el nem zsidósodott nemzeti jellegű szépirodalomnak, miért is melegen ajánljuk e felhívást a közönség figyelmébe.